

STIDSHOLT UNGDOMSSKOLE

1998

Stidsholt Ungdomsskoles Årsskrift

1998

Udgivet af
Stidsholt Ungdomsskole
og
Ungdomsskolens Elevforening

Forsiden på årsskriftet er et relief, der blev skænket af smedemester Erik Arentsen i Ørtoft til 60 års jubilæet. Han har selv udført det, og det står ved indgangen til hallen.

Bagsiden: Vores velkendte digetrolld, der i en del år har ligget i forhallen, omtalt i årsskriftet 1979 s. 36. Den er udført af Poul Erland, senere tegnet af A. Truelsen.

Vi synes, de to kunstværker er både smukke og festlige. Derfor har vi valgt dem til at smykke årsskriftet.

Tak til alle, der har skrevet i årsskriftet.

REDAKTIONEN

Indholdsfortegnelse

Kære gamle elever og venner	<i>Grethe og Jeppe Buhrkall</i>
Juel Højbjerg	<i>Grethe og Jeppe Buhrkall</i>
Frihed - ansvar - regler	<i>Knud Villy Andersen</i>
Skolens formål	<i>Grete og Bent</i>
Til årsskriftet 1998	<i>Ejnar Frendrup</i>
Stidsholt på vej mod år 2000!!!	<i>Carsten Vittrup</i>
Efterskolen - endnu engang	<i>Eva</i>
En rejseskildring	<i>F. L.</i>
En spændende og uddybende artikel om et pædagogisk emne	<i>Per Lauritzen</i>
Ungdommen i dag er doven, pivet og slap	<i>Torben Pihl</i>
Selvtillid	<i>Bent</i>
Stidsholt og Internettet	<i>Torben Pihl</i>
Min mening om at være ung	<i>Belinda Bodilsen</i>
Motivationens betydning	<i>Bent</i>
Sket i året 1997-98	<i>Bent</i>
Skoleåret 1997-98	<i>Bent</i>
Til årsskriftet	<i>Jens E. Søndergaard</i>
Håndbold på Stidsholt	<i>Michael</i>
Meddelelser 1999	
Elever 1997/98	
Regnskab	

Kære gamle elever og venner

Storm P. sagde: »Vejret er noget alle taler om, men ingen gør noget ved det.«

Så sandt, somren var ikke varm nok, og i efteråret plasker regnen ned. Jo, vist er det deprimerende – men bagved lurer glæden – for det er anderledes, end det vi havde regnet med. Grethe og jeg er ikke så fortvivlede, at vi har søgt den nærmeste lugt for at købe en billet sydpå. Nej, dagene går stille og roligt, vi er raske og rørige – og skam for den, der ikke er glad for det.

Vi har haft besøg af flere gamle elever. Det er altid en oplevelse, tak for det. Hans Jørgen fra Argentina, som desværre ikke havde tid til at rejse rundt til alle, skal vi hilse fra, han har det godt. Og om andre har lyst til at lægge vejen forbi, er de velkommen.

Til slut vil vi ønske alle en glædelig jul og et godt nytår

Grethe og Jeppe Buhrkall

Juel Højbjerg

Det var en råkold vinterdag midt i december sidste år, vi stod ved graven på Mylund kirkegård, en kiste blev sænket, vi så det, men forstod det ikke. »Hvorfor?«

Det var Juel Højbjerg, der i mere end et halvt århundrede havde sin tilknytning til Stidsholt Ungdomsskole. Først som elev 1942-45. Han blev bestyrelsesmedlem i elevforeningen i 1951, og formand i 1960 og medlem af skolens bestyrelse indtil 1981, hvor han trak sig tilbage fra disse poster.

Men han kom som før. Der var glæde omkring Juel. Hans lyse og varmende sind smittede. Det være sig på Sverige- eller Norgesturens, vi tidligere havde om sommeren med »gamle« elever. Eller når han aflagde formandsberetning ved elevmøderne. Dog skulle man ikke tage fejl, for skete der noget, der for Juel syntes uretfærdigt, trak øjnene sig sammen, og så blev han bestemt.

Igennem de mange år gjorde Juel et godt arbejde for skolen. Hans person bandt Stidsholts elevhold sammen. Han var med i den udvikling, som naturlig skete på Stidsholt Ungdomsskole.

*Juel vil vi savne.
Året være hans minde.*

Grethe og Jeppe Buhrkall

Frihed - ansvar - regler

De tre ord lyder jo meget forskellige, men jeg mener, at de alligevel er meget tæt knyttet til hinanden. Frihed betyder jo groft sagt, at man kan gøre og lade, som man har lyst til. Så længe det ikke generer andre, er det faktisk også helt fint, men det er netop der, hvor der kan opstå et misforhold til en anden person, som måske opfatter min fritid til f.eks. at spille høj musik, som et brud på hans frihed til at have helt fred og ro.

Det er i sådan situation, at ordet Ansvar kommer i forbindelse med frihed. Det er nemlig enhver ansvar, at det, man selv opfatter som frihed, ikke bliver en tvang for andre, så de dermed mister deres frihed.

Da det jo mange gange kan være svært, at leve helt op til det ansvar, så er der jo på næsten alle områder fastsat nogle regler, som gerne skulle være til gavn og glæde for alle parter, og som skal sikre, at vi alle opnår en høj grad af frihed, men med det ansvar der følger med. Sådan er det overalt i samfundet, og også på Stidsholt Ungdomsskole. Der er fastsat nogle regler for opførsel for elever og personale. Disse regler er ikke lavet for at tage den enkeltes frihed, men for at hjælpe med til, at alle kan opnå denne frihed.

Derfor vil jeg gerne sige til alle elever og forældre, at selvom nogen måske synes, at en bestemt regel er »træls«, så prøv at vende det om, og se sådan på det, at hvis ikke den regel var der, ville det så ikke medføre, at en anden kunne komme under pres, og dermed miste sin frihed???

Det er med det synspunkt for øje, at skolens bestyrelse og ledelse ikke vil have, at spiritus og stoffer skal være på et sted som Stidsholt Ungdomsskole. Det er vores ønske, at et skoleophold skal være et sted, hvor der er frihed til at undgå disse ting. Når der så alligevel er nogle få, som ikke føler et ansvar, men mener at deres frihed byder, at de bryder reglerne, så må de også

forstå, hvorfor skolen så benytter sin frihed til at frigøre sig for disse elever.

Mit ønske for alle nuværende og kommende elever er, at de sammen både skolen og forældre vil være med til at udvikle frihed og ansvarlighed, og dermed være med til at afvikle regler og bestemmelser.

Jeg vil hermed slutte dette lille indlæg, og ønske alle på Stidsholt, gamle elever og deres forældre, samt alle med tilknytning til skolen, en rigtig glædelig jul, og et godt nytår.

Knud Villy Andersen

Nej, la' være... fjern det kamera!

Skolens formål

Man kan næppe undre sig over, at skolen er kommet til at spille en væsentlig rolle i debatten på en lang række områder af vort samfundsliv.

Skolen har jo så mange forbindelser til væsentlige dele af samfundet, hjemmene, erhvervene, højere uddannelser, socialpædagogiske institutioner, folkevalgte myndigheder m. fl. – og giver samtidig staten (samfundet) mulighed for en så massiv påvirkning, at den må komme til at spille en central rolle, når nutid og fremtid for vort samfund diskuteres.

Skal vi forsøge at formulere et formål for skolens virksomhed, kommer vi imidlertid i den paradoksale situation, at skolen egentlig vil tjene samfundets almene formål bedst, hvis den får lov »at være sig selv«, hvis den så at sige har til hovedopgave at stå vagt om børnene og de unge, give dem optimale betingelser for et lykkeligt barne- og ungdomsliv.

Det må være en skole for børn og de unge, som ikke bare kan være forberedelse til et fremtidigt liv eller afspejling af et nutidigt, men som selv er liv med himmel og helvede, skidt og kanel, men hvor det, der sker, angår os personligt.

Skulle jeg forsøge at udtrykke mig lidt tydeligere med hensyn til skolens formål, kunne jeg måske sige, at det må være at prøve at fremme elevernes personlige vækst og udvikling i retning af et stadigt stigende kendskab til sig selv og omverdenen og er en deraf følgende større social modenhed og evne til selvudfoldelse.

Skolen skal i første række give mulighed for hver enkel elevs personlige udvikling, den skal være ramme om hans eller hendes tilegnelse af nødvendige kundskaber, den skal ustandseftig skabe situationer, som

Fingrene væk – det er mig der leger!

kræver social indstilling, som øver eleverne i ansvarlig samarbejde.

Det må videre, som et fundamentalt synspunkt fastholdes, at det ikke først og fremmest er formålet at undervise eleverne. Eleverne lærer under alle omstændigheder. Opgaven er at fremme deres muligheder for at lære og for at engagere sig, ikke blot give dem stof eller overlære dem et færdigt sæt arbejds erfaringer.

Det må derfor være væsentligt, at eleverne fra første færd, men naturligvis i stadig større omfang, efterhånden som de bliver ældre, lærer at tage beslutninger, får lejlighed til at vælge og have medansvar for skolens liv på en lang række felter.

Alle ønskes en glædelig jul!

Grete og Bent

Til årsskriftet 1998

På generalforsamlingen den 18. juni oplyste jeg, at vores forstander Bent Østergaard efter 13 års virke på Stidsholt, og efter eget ønske, har meddelt bestyrelsen, at han op-siger sin stilling pr. 1. oktober 1999, idet han ønsker at gå på pension.

Derfor indrykkede vi en annonce i efter-skolebladet om en forstander/par, så det kan være på plads inden det nye skoleår starter.

Derfor har bestyrelsen afholdt et par møder, hvor kun bestyrelsen har været samlet for at drøfte, hvad vil vi med skolen, og hvad ønsker vi har til en ny forstander/-par. I skrivende stund har der været en del ansøgere og telefonsamtaler, samt rundvisning på skolen for interesserede, hvilket har resulteret i, at vi har fået en del kvalifi-cerede ansøgninger, så vi har nogle at vælge mellem og derudad må håbe at vælge den rette til at være Bents afløser til gavn og glæde for Stidsholt Ungdomsskole i tiden fremover.

På generalforsamlingen i 1997 fremlagde bestyrelsen deres formålsparagraf vedrø-rende skolen, men på generalforsamlingen i 1998 var der fremsendt ønske fra Grethe

og Jeppe Buhrkall om, at enkelte ord skul-le formuleres anderledes. Det har besty-relsen nu efterkommet, og håber nu hermed at formålsparagraffen er på plads fremover.

Inden skolestarten havde medarbejdere og bestyrelse med ægtefæller og børn en udflugt i det himmerlandske bl.a. Bramslev Bakker – Fyrkat og Rebild Bakker, en god og oplevelsesrig tur, hvor vi blev godt sammenrystet og derved fik et bedre kend-skab til hinanden.

Derudover havde lærerne indbudt besty-relsen til pædagogisk møde med en dagsor-den med deres ønsker angående skolen, en god aften, hvor flere ting kom frem, og som også skal med i overvejelserne.

Det er i store træk, hvad der er sket siden generalforsamlingen 18. juni.

I håb om en lys fremtid for alle »gamle« og nuværende elever, samt samtlige ansat-te og bestyrelseskolleger på Stidsholt Ungdomsskole, ønskes alle hermed en glæ-deelig jul, samt et godt nytår.

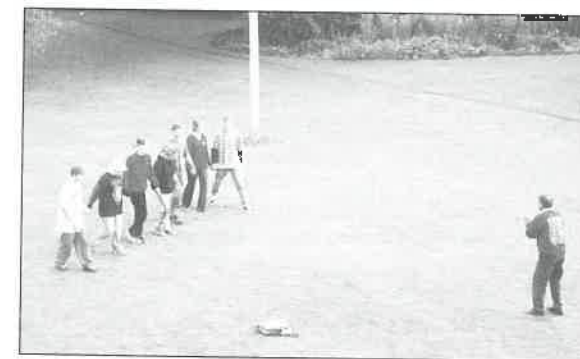
Ejnar Frendrup

*At få en snak
er vigtigt i
skak!*

Stidsholt på vej mod år 2000!!!

Med godt et års erfaring som medlem af bestyrelsen for Stidsholt Ungdoms-skole, har jeg med stor interesse fulgt debatten om efterskolerne og 10. klasse i det hele taget. Og med risi-ko for, at vinden allerede blæser i en ny retning inden årsskriftets tryksværte er tør, vover jeg alligevel at give et bud på, hvad jeg tror, vi kan forvente frem-over.

En kædereaktion!

Allerede mens Ole Vig Jensen sad som undervisningsminister, oplevede vi stram-ninger i skolernes frihed. Tvindunder-søgelsen resulterede bl.a. i nye vedtægter for alle skoler og mere kontrol med de enkelte skoler. Og skoleformen havde jo succes.

Med flere skoler og flere årselever, ja så blev skoleformen også mere synlig hos fi-nansministeren. Denne øgede bevågenhed

resulterede i mange forskellige lovforslag. Snart var det generelle besparelser på efter-skolcområdet, og snart var det en ind-skrænkning i skolernes ret til at drive skole i mere en 40 uger, man forsøgte sig med. Og der var flere andre forslag fra samme skuffe. Nogle forslag blev vedtaget, andre blev dygtigt afværget af Foreningen af Frie Ungdoms- og Efterskoler, endelig blev nogle forslag lagt væk, da vi fik en ny mi-nister Margrethe Vestager. Jo, som nyvalgt

Kan du mærke noget?

bestyrelsesmedlem var der sandelig nok at se til.

Debatten fortsatte. Her i sommeren 1998 kunne man læse i avisen, at de store arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer ville afskaffe 10. klasse. Det år var, om ikke spild af tid så i hvert fald overflødigt, og i øvrigt manglede man arbejdskraft. Avisen fulgte sagen op ved at ringe rundt til de politiske partiers ordførere på undervisningsområdet – der var flertal for at afskaffe 10. klasse.

Men hov, ca. halvdelen af Stidsholts elever går jo i 10. klasse. Et sådant forslag vil få alvorlige konsekvenser for skolen, ja for alle efterskoler. Det er også forvirrende at høre, at 10. klasse på den ene side er spild af tid samtidig med, at ministeriets egne undersøgelser på den anden side viser, at de unge er langt mere afklarede, når de efter 10. klasse går i gang med en ungdomsuddannelse.

Forslaget er taget af bordet igen, men når selv statsministeren har blandet sig i debatten, er der sagt så meget, at der utvivlsomt kommer nogle forandringer.

For mig ser det ud som om, forandringerne så småt begynder nu, og at der i år 2000 kommer en lidt større reform. Det er ikke ministerens hensigt at nedlægge 10. klasse, men for mange vælger den, vi skal satse mere på 9. klasse. Den nye 10. klasse skal deles i to, en der leder til udvidet afgangsprøve med faste mindste timetal i dansk, matematik og engelsk, og en 10. klasse der ikke giver adgang til den udvidede afgangsprøve. Bortset fra de faste timetal, ligner det, hvad vi kender i dag.

Det nye er, at skolevejledningen får en central placering. Indtil nu har det været op til skolernes samvittighed, hvor megen energi der er lagt i vejledningen. Nu bliver der temmelig sikkert lovgivet, så fri- og efterskoler får pligt til at yde en vejledning på niveau med folkeskolens, der i øvrigt også forstærkes. 10. klasse skal altså mål-

rettes ved hjælp af uddannelses- og handlingsplaner. Et planlagt forløb, der er mere konkret og forpligtende for den unge og som leder til en efterfølgende ungdomsuddannelse.

Brobygningsforløb bliver en anden større forandring i efterskolernes 10. klasser. Det skal nu være en del af 10. klassens forløbet. Hidtil har brobygning været et tilbud til »tvivlerne«, de elever der ikke var sikre på, hvilken ungdomsuddannelse de skulle vælge. Brobygningen har været et tilbud om i en periode på fra fire til fyre uger at »prøve« en ungdomsuddannelse. Efterskolerne har hidtil hævdet, at opholdet her var et stort brobygningsforløb, og derfor har meget få efterskoler haft dette tilbud.

Nu får vi altså en forpligtigelse til at tilbyde det til alle 10. klassens elever.

I 9. klasse bliver brobygningen ikke obligatorisk, men det skal tilbydes i 2 uger. I 9. klasse indføres der også en skriftlig engelskprøve. Jo, hvis vi fortsat vil tilbyde folkeskolens afgangsprøver, skal der ændres en del.

Situationen vi er i nu, kan måske minde om den efterskole var i midt i 60'erne. Dengang skulle efterskolerne forholde sig til den nye folkeskolelov fra 1958. Hvor frie er vi egentlig?

Carsten Vittrup

**Vi ved, at fjeld kan sprænges,
og tvinges kan en elv;
men aldrig kan et folk forgå,
som ikke vil det selv.**

Efterskolen – endnu engang

Mit første bekendtskab med efterskolen var, da jeg som den første i familien fik lov til at komme på efterskole. Det var altså ingen tradition i familien, men p.g.a. nogle ændringer i skoledistrikter, blev det sådan, at jeg kom på efterskole. Det blev 2 utrolig gode år med mange oplevelser. Nu (25 år efter) er det værelseskammerater, fællesarrangementer, lejrskoler og Norgesture og MANGE – RIGTIG MANGE hygge timer rundt omkring på værelser hos kammeraterne, jeg husker bedst fra den tid. Af arrangementer kan jeg huske en tur til Stidsholt, hvor Jeppe bød os velkommen, og vi spillede volley og hyggede os rundt omkring på skolen. Undervisningen står temmelig svagt, dog valgfag som orienteringsløb, ler og fodbold husker jeg godt, p.g.a. de mange gode og sjove oplevelser, det gav undervejs.

Jeg mindes endnu hvor forladt jeg følte mig, da far og mor kørte hjem den første aften – man var bare Palle alene i verden,

og jeg husker, hvor vi gråd, da der skulle siges farvel efter 2 gode år.

Efter Handelskolen og næsten 10 år hos en revisor var det tid til at lægge Skatteretten helt på hylden – drage ud i det virkelige liv. Et sted med mennesker, liv og ikke for mange støvede papirer var på ønskesedlen. Det blev et job som sekretær på Stidsholt Ungdomsskole. Her var liv og papirer i massevis, men jeg tænkte. Giv det en chance. Du må tage et helt år, før du ved, hvad det hele handler om. Det var et arbejde, jeg hurtigt kom til at holde af. De dejlige unger – lærere der vadede ud og ind af kontoret med underlige ting, de lige skulle ordnes, herlige pauser i køkkenet med køkkenpiger og peddler (lydniveauet var sommetider højt og latteren ægte). Der var elever, der lige skulle kigge ind, nogle hver dag – for at snakke/ slå tiden ihjel/ slappe af eller for at høre, om mor havde ringet/ om der var penge på kontoen/ om der var brev og tusinde andre ting. Godt

De nye Ramboer!!!

Så er vi på tur!

placeret i skolens centrum var man aldrig i tvivl om, eleverne havde undervisning eller ikke. Der VAR et par dage om året, hvor døren blev låst indefra. Det var, når skoleåret var ved at være slut, og der var hektisk aktivitet hos alle på skolen. Så kunne det være nødvendigt at låse døren, og være »ikke hjemme«, og det var slet ikke så let at sige farvel til »sine« elever, når de tog fra skolen og skulle videre med deres liv.

Efter næsten 10 år med mange gode oplevelser og erfaringer i rygsækken, var det tid til at drage ud i det virkelige liv, men mine bånd til Stidsholt er ikke kappet. Jeg sidder nu på 3. år i bestyrelsen, og det er egentligt ret spændende, at se det fra den vinkel og så... Specielt let er det ikke – der bruges en del tid på økonomi – det siger sig selv, for vi skal sætte rammerne og forsøge at få det til at hænge sammen. Men det er også vigtigt at have tid til at snakke om, hvad vi vil med skolen, og det tager vi os tid til. Som noget af det første var jeg med til at uddybe formålsparagraffen. Vi var meget enige om, at det kunne defineres på mange måder, og tilstrækkeligt bredt skal det også være – for det er ikke nogen facitliste – men en måde at definere det at være en Grundtvig/Koldsk efterskole. Vi skal holde meget fast i – at det/er det, vi er – men også

give lov og plads til udvikling og inspiration fra de mennesker, der med deres engagement er med til at sætte deres præg på skolen.

Når dette årsskrift bliver sendt ud, har vi sikkert ansat en ny forstander. Jeg gør mig mange overvejelser lige nu om, hvordan jeg ud fra en ansøgning og samtaler kan være med til at finde den helt rigtige, der som den næste, skal stå i spidsen for skolen. En ting kan i være sikre på, vi vil gøre vores bedste.

Til sidst til alle medlemmer af skolekredsen og alle andre med interesse for efterskolen. Meld dig ind i skolekredsen og mød op til generalforsamlingen. Og kom så og afløs mig i bestyrelsen inden så længe, og i hvert fald inden der er gået 10 år.

Siden har andre i familien været på efterskole. Hvem ved, en dag kommer min egen datter måske, og beder om at komme på efterskole. Hun får min opbakning – helt sikkert, også alligevel – godt der så længe til!!

Mange hilsner til alle »gamle« elever, tidligere og nuværende ansatte.

Eva

En rejseskildring

I 1998 besluttede jeg mig for at rejse til Filippinerne i Sydøstasien. Filippinerne er nok noget af det nærmeste, man kan komme paradiset. Her er simpelthen alt, hvad hjertet begærer med naturens egne flotte farver; det turkisblå vand, de hvide sandstrande, frodige grønne palmer etc.

Man kan næsten beskrive det som et ægte Robinson Crusoe paradis. Der er noget magisk, eksotisk over Filippinerne, som efter min mening skyldes den måde, som filippinerne møder én på. Befolkningen er utrolig varm og imødekommende, hvilket er karakteristisk for asiatiske folkeslag. Dette bevirker naturligvis, at turisten føler sig velkommen og i centrum. Det filippinske folk er naturligvis præget af, at både Spanien og USA har været der gennem længere tid. Til trods for de to landes tilstedeværelse har den lokale befolkning formået at bevare sit eget særpræg og charme.

Jeg har lært aldrig at gå over, hvor gærdet er lavest.

Sammenlignet med andre lande er Filippinerne måske det land, som har været bedst i stand til at sige fra med hensyn til kommercialisme. Man er med et andet ord ikke så »amerikaniseret.« Filippinerne har også en anden egenskab (som de fleste af os i den vestlige verden har fortrængt. Det er f.eks. meget vigtigt at have respekt for sine medmenneskers model af verden, hvad enten de er danskere eller af fremmed herkomst. Det kræver meget at se det positive i andre i stedet for at fokusere på det negative. Gensidig respekt er i alle livets forhold et grundlæggende element for at kunne leve sammen. Hvis vi tillader det store menneske i os at være fremtrædende, giver vi ubevidst andre mennesker lov til at gøre det samme.

F.L.

Det kunne ligne et boldspil!

En spændende og uddybende artikel om et pædagogisk emne

Så blev det igen efterårsferie, hvor man husker tilbage på den dag i august, hvor Bent spurgte, hvem der ville skrive til årsskriftet, og tænker over at det svar man gav dengang, måske ikke var helt gennemtænkt – og har man i det hele taget, i løbet af de sidste ti ugers arbejdspress, haft mulighed for at tænke en ærlig tanke og få lidt inspiration til at nedfælde noget, som andre kunne synes ville være interessant at læse.

– Nej, men her oppe nord for fjorden er et ord jo et ord, og det løber man jo ikke fra, så når man har lovet at skrive, ja, så skriver man, ikke sandt Mich..., nej det ville være

for ukollegialt at nævne navne, jeg kom bare til at tænke på sidste års udgave af årsskriftet, og at man måske kunne komme med en god undskyldning for at glemme, men æh, hvad så med referaterne fra lærermøderne. »Husk nu årsskriftet« står der i de sidste 14 lærermødereferater.

Jo, men der er da også ufattelig mange spændende emner at tage hul på, så det skulle da nok være muligt at skrive en spændende og uddybende artikel om et eller andet pædagogisk emne. F.eks. kunne man jo skrive om, hvorfor det ville være en meget dårlig idé at afskaffe 10. skoleår, som mange i Folketinget jo mener er en god idé, på den anden side, vi, der arbejder i efterskolen, kan jo hurtigt blive enige, og så vidt jeg ved, abonnerer Christiansborg ikke på Årsskriftet – det burde de måske, og i øvrigt står der netop nu en masse om det emne i Efterskolen. Man kunne også skrive om den nye generation – zappergenerationen, som ikke rigtig ved, hvad de vil, men som gerne lige vil prøve de forskellige tilbud af, men konklusionen bliver jo nok, at det i sidste ende er forældrenes, skolens og samfundets skyld det hele, så lad det ligge. Hvad så med en artikel om æh... om... nej, jeg må indrømme, at jeg er løbet tør for idéer.

Apropos, det med at løbe tør. Jeg var i Tyrkiet sidste år, i en ubeskrivelig varme, og så til sidst kun den mulighed at køre op i bjergene for at få lidt frisk luft, i øvrigt, efter to dage på stranden blandt tusinder af tyskere og svenskere, så melder behovet for at se noget andet

sig. Så jeg lejede en jeep – åben og med træk på fire hjul – og med et par millioner på lommen (tyrkiske lira), kan det nok være, at man følte sig anderledes fri og uafhængig.

Mit mål var i første omgang at se lidt forskellige seværdigheder, men lige så meget at komme væk fra hotellerne, eller den »turistede« del af området, så jeg kørte op i Taurusbjergene, som i øvrigt er utrolig smukke. Utroligt at der for foden af bjergene er 35-40 grader, mens der er sne på toppen. Efter et par timers kørsel, hvor jeg havde kigget lidt på romerske akvadukter, gamle slotsruiner og var blevet lokket til at købe en gammel romersk mønt, som helt sikkert var ægte, og billig var den (ca. 10 kr.), kørte jeg videre op i bjergene, vejen, som efterhånden var blevet til en grus eller stenvej, blev mere og mere snørklet, og cikaderne overdøvede næsten motorlarmen.

Inde i vejkanten kom pludselig en mand til syne med en dunk benzin, han rakte

armen ud, og jeg stoppede bilen. »Besnarcok«, sagde han og pegede nordlig retning, jeg nikkede og forstod, at han selvfølgelig gerne ville have et lift, så det fik han. Jeg ville selv til landsbyen Besnarcok, for derfra at køre op til en gammel romersk landsby, som lå ca. 15 km oppe på et af bjergene. Min medpassagerer blev sat af, og jeg fortsatte mod den historiske by Selge. Kort efter var det ikke en mand, men en kvinde, der stod i vejkanten og rakte armen ud.

»Sprechen Sie Deutsch«, spurgte hun, for i samme åndedrag at spørge, om det ikke var muligt, at hendes mand og far kunne køre med til toppen, idet der jo ikke kørte busser eller var andre transportmidler herude. Selvfølgelig havde jeg da plads, og inden jeg havde talt til tre, var manden hoppet ind på forsædet, og kvinden hjalp sin far, en gammel mand med stok og kasket ind på bagsædet, og for at det ikke skal være løgn, hoppede tre drenge også ombord – 2 siddende og en stående bagest på jeppen. Og så gik turen ellers opad, der var en masse led, der skulle lukkes op og i, men det klarede de tre drenge. »Turkish«, sagde manden, som sad ved siden af mig, idet han pegede på sig selv, jo – det havde jeg da nok gættet, men han sagde det jo kun for at være venlig, og i øvrigt var det da også meget rart at snakke lidt sammen. Efter en halv times kørsel nåede vi toppen, passagererne blev læstet af, og de to af drengene viste mig rundt i landsbyen. Imponerende var det, så godt tysk de talte. Jeg spurgte, om de havde tysk i skolen, men nej, de havde lært det af turister, sagde de. Jeg tænkte med vemod tilbage på det tyskhold, jeg lige havde ført op til prøve før ferien.

Efter at have vandret rundt i den her historiske by en times tid, måtte jeg se at komme nedad igen. Jeg mødte et hollandsk par, som meget gerne ville køre med til den nærmeste hovedvej, og hvorfor ikke, tænkte jeg, og kiggede en ekstra gang på bilens dør, skulle der mon være et glemt taxaskilt et eller andet sted. Det værste ved den her

Højt fra træets grønne top...

Vi er ved at gå i spåner.

nedtur, var at benzinmåleren nærmede sig nul med al for stor fart, så jeg lod nærmest bilen trille ned af bjerget. Jeg havde fået at vide, at jeg kunne tanke i Besnarcok, og derhen nåede vi da også godt hjulpet af tyngdekraften og en let fod på speederen. Problemet var bare, at benzintanken i Besnarcok ikke var færdigbygget, og at der i hvert fald var 50 km. til den næste landsby. Det varede ikke længe, før end jeppen var omringet af de lokale, som spurgte om vi havde problemer. Det kunne man jo godt kalde det, men det varede ikke længe, før end der kom en knallert med en lille dreng på bagsædet, bærende to dunke benzin, det skulle ikke undre mig, om jeg selv havde kørt den ene af dunkene til byen. Meget hurtigt fik de hældt benzin på, og nu blev det for alvor spændende, for hvad mon sådan ca. 10-12 liter benzin koster herude midt i Taurusbjergene. »Two million« (ca. 120 kr.), sagde den ene af de 12-15 tyrkere, som stod rundt om bilen, og det så ud som om han mente det. Hollænderen, som nær-

mest havde siddet og halvsovet på bagsædet vågnede nu, og gal som en tyrker begyndte han at skælde ud og sagde en masse om, at det var for dyrt, udnyttelse af turister osv. Det skal lige nævnes, at en liter benzin på daværende tidspunkt kostede ca. 3,50 kr. i Tyrkiet. Tyrkerne tog det meget roligt, og begyndte at diskutere, hvordan de kunne tappe benzinen af bilen igen, og da den ene af dem pludselig havde fundet en polygribtang, og nærmest lå halvt inde under tanken, blev jeg enig med mig selv om, at det bedste nok var at betale. Jeg stak ham, som ejede benzinen 1,5 million – han accepterede, og vi kunne fortsætte turen.

Men tilbage til årsskriftet – og dog – jeg tror, jeg venter til næste år med en spændende og uddybende artikel om et pædagogisk emne.

Per Lauritzen

Så kom den naturlige sult!

Ungdommen i dag er doven, pivet og slap

*J forhold til tidens uendelighed
er livet kun så kort.
Nyd det så meget du kan,
og ødsel det ikke bort.*

Ikke som tidligere, hvor man dagligt måtte bevæge sig gennem metertykke sneedriver for at komme i skole. Endda rejst i træsko, fordi der ikke var penge til mere. Nætterne var om muligt endnu koldere, hvor fugtigheden omkring ens halmfyldte seng hurtigt frøs til is.

Ikke som i dag, hvor de unge mennesker sover med rigtige dyner, får maden serveret, og bliver kørt i skole af enten forældre eller skolebus. Selv vejret har rettet sig efter det. Sneedriver eksisterer jo nærmest slet ikke mere. Pylrede, initiativløse og slappe. Det er, hvad den danske ungdom i dag er.

På nær lige den gruppe efterskoleelever jeg i øjeblikket har temauge med. De er friske. Meget friske endda. Vi har kørt et forholdsvis hårdt program mandag og tirsdag, med konkurrencer på kryds og tværs. I dag er det onsdag, og vi er i oktober måned. Mens jeg sidder og skriver dette, er min makker i denne uge (John), startet ud med gruppen. Lige nu bygger de sivbåde, som vi skal bruge til kaproning i eftermiddag, i havet ud for Voerså. Da kvaliteten af sivbådene nok ikke står mål med Thor Heyerdals, må flere af eleverne nok påregne en dukkert og eventuelt svømmetur i det ca. 10 grader varme vand. Men de mukker ikke. Det gjorde de heller ikke, da de på et

udspændt tov i mandags blev sendt 2 m over skolens plumrede sø. Man kan stadig se, hvor Catja faldt ned. Sivene er højet til side, og vi har nu kaldt stedet for Catja-kra-teret. Hun er normalt en køn pige med langt lyst hår. Det var hun ikke, da hun godt til-mudret, og med brændmærker rejste sig af søens iskolde vand efter at have været helt under.

Nej, de er seje. Johns og mine 23 elever i denne uge.

Efter sivbådssejladsen skal de udkæmpe en territorial-krig. Hver af de 3 grupper, som de er delt ind i, skal beskytte nogle genstande, som tilhører gruppen. Samtidig skal de prøve at erobre nogle genstande fra de andre grupper. Alle glæder sig. Især til det bliver nat. Vi fortsætter nemlig natten igennem, da muligheden ser anderledes ud, når det er mørkt. Hver gruppe må selv bestemme, hvor meget de vil sove, eller hvor meget de vil gå på togt hos hinanden. Deres lejrpladser ligger i skoven med ca. 300 m indbyrdes afstand, og består af deres soveposer og en pressenning til at holde det værste regnvand ude. Vejrudsigten lover for i dag og den kommende nat, frisk vind til kuling, temperaturer ned til omkring 10 grader og store mængder regn. Til de bedste forældre, som nu sidder og bliver lidt forarget over, hvad vi byder nutidens ungdom, kan vi berolige med, at vi nok skal få dem indendøre i en lade, inden der udbryder epidemiske tilstande.

Jo, Johns og mine 23 er godt nok seje. Det er de for resten også, de 27 der i mandags startede med at gå den jyske ås igennem, og som først kommer tilbage torsdag. De har været ude konstant, også de 2 forgående nætter, og de har samme vejrudsig- t for den kommende nat.

Op så er der jo den gruppe, vi kalder »De lå rå.« De cykler adskillige hundrede kilo-

ABDULLAH A. ABDULLA
KALBORG
CASPER ANDERSEN
NR. SUNDØY
HEINE S. ANDERSEN
THORSHØJ
KURT E. ANDERSEN
THORSHØJ
OLE ANDERSEN
NISE
PIA P. ANDERSEN
SKAGEN
TINA S. ANDERSEN
THORSHØJ
DENNIS RANG
BRØNDERSLEV
SØREN J. DRACHMANN
BYRØN
NAJBRIIT EGGEL
ESBJERG
BOLETHE EGGE
GRØNLAND
JENS B. ESKSEN
VIA
ANN FLETENBØR
STRANDØY
RASMUS GERHARDT
GISTRUP
ANDERS GRUNNET
NR. SUNDØY
ANNA F. HANSEN
AALBØRG
BETANDA BODZSEN
PETER CHERMITZ
MICHAEL CHRISTIANSEN
PAVIA JAKOBSEN
JB KRISTENSEN
JEANETTE LARSEN
LARS O. LARSEN
GRETE ØSTERGAARD

MAL VASHO
HIRTSHALS
DARIKA HOLM
AALBØRG
HANNE SVENNINGSEN
LONE ØVINGGAARD
GERDA ANDERSEN
KIRSTEN FALSEN

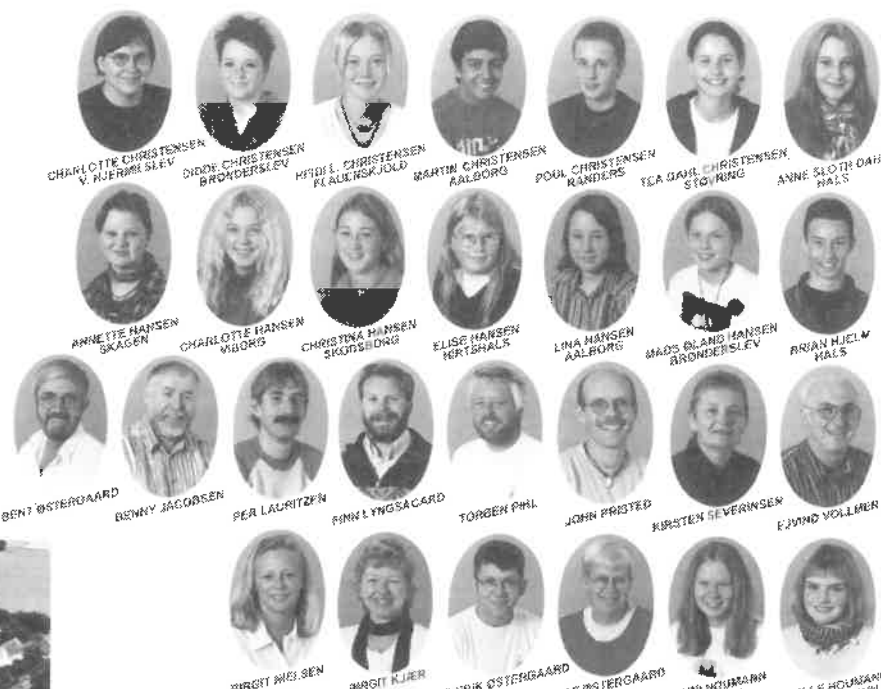
IDA SARA ISAKSEN
GRØNLAND
ANJA JENSEN
BRØNDERSLEV
BIANCA B. JENSEN
HIRTSHALS
DENNIS S. JENSEN
LØKKEN
FRANK F. JENSEN
VIA

SIDBRITT KIEL
KOBENHAVN
NAJA KLEMMENSEN
FREDERIKSHAVN
BO KNUDSEN
BÆLUM
TANJA KRISTENSEN
FLAUNSKJØLD
MIKE KUNSTLEBEN
KASTRUP
DORTE R. LARSEN
AALBØRG
MATHILDE L. LARSEN
AALBØRG
CLAUS LAURSEN
AALBØRG

KIM NIELSEN
HIRTSHALS
SØREN N. NIELSEN
THORSHØJ
MICHAEL OLSEN
HIRTSHALS
FLEMMING PEDERSEN
SKAGEN
JEANETTE P. PEDERSEN
VOSKOV
LASSE A. PEDERSEN
AALBØRG
RASMUS E. PEDERSEN
BRØNDERSLEV
TANJA R. PEDERSEN
SALTUM
SUDPUR RUBESEN
TØNNBY
BRIKTE RUMP
SKAGEN
MIKKEL B. SCHØI
FREDERIKSHAVN
PAMI L. JUL SKOV
NR. SUNDØY
PERNILLE SKOV
HIRTSHALS
ANNIKA ASP SØRENSEN
SVENSTRUP
HENRIK SØRENSEN
BRØNDERSLEV
LENE SØRENSEN
NR. SUNDØY

STIDSHOLT UNGDOMSSKOLE 1997 - 1998

CHARLOTTE CHRISTENSEN
V. HJERMISLEV
DIDDE CHRISTENSEN
BRØNDERSLEV
MIDI L. CHRISTENSEN
FLAUNSKJØLD
MARTIN CHRISTENSEN
AALBØRG
POUL CHRISTENSEN
RANDBERG
TEA DAHL CHRISTENSEN
STØVING
ANNE SLOTH DAHL
HALS
ANNETTE HANSEN
SKAGEN
CHARLOTTE HANSEN
VIBORG
CHRISTINA HANSEN
SKOTSHØJ
ELISE HANSEN
HIRTSHALS
LINA HANSEN
AALBØRG
MADS ØLAND HANSEN
BRØNDERSLEV
BRIAN HJELM
HALS
BENT ØSTERGAARD
BENNY JACOBSEN
PER LAURITZEN
FINN LYGSAARD
TORBEN PHIL
JOHN PRISTED
KURSTEN SEVERINSEN
EJEND VOLLER

BIRGIT NIELSEN
BIRGIT KJÆR
JENS ERIK ØSTERGAARD
ÅASE ØSTERGAARD
JANNE HJØRUM
SKAGEN
MICHELLE HJØRUM
FREDERIKSHAVN

JOHN A. JENSEN
HJØRNING
MARIA JENSEN
SVENSTRUP
FRIKKE JENSEN
VOSKOV
SUNE H. JENSEN
HIRTSHALS
SUZI T. JENSEN
BRØST

CHRISTIAN LOUWEN
NORHALNE
SANDIE N.K. MADSEN
DYVAD
THOMAS S. MICHELSEN
SKØRRING
MADS MITCHELL
HJØRNING
RASMUS P. NIELSEN
NR. SUNDØY
DORTHE S. NIELSEN
AALBØRG
JESPER H. NIELSEN
HASTEN

LUDVIG PETERSEN
GRØNLAND
MARIANN E. PETERSEN
HJØRNING
ALEX POULSEN
HIRTSHALS
ANE MARIE POULSEN
GRØNLAND
ENGER R. POULSEN
SINGDAL
HENRIK S. POULSEN
HIRTSHALS
NIKOLAJ RØDING
GRØNLAND
PETER SØRENSEN
KLARUP
NIKA THEMOTHEUSSEN
GRØNLAND
LOUISE THOMSEN
GISTRUP
METTE THOMSEN
FR. HAVN
KENNETH VESTERGAARD
V. HJERMISLEV
MICHAEL WALSTED
KOBENHAVN
IDA Ø. ØSTERGAARD
BRØNDERSLEV

meter, løber næsten ligeså mange, forcerer forhindringsbaner, svømmer m.m. Jeg har hørt, turen indbefatter en svømmetur i Vesterhavet.

Så det vil nok sige, at langt de fleste af skolens elever er temmelig seje, når det kommer til stykket. Sådan er det også på alle de andre efterskoler. Der er temauger af samme slags. Så vi kan måske udvide konklusionen til, at efterskoleelever er med på, at der skal ske noget. Mange af landets folkeskoler forsøger at efterligne efterskolelevere lidt i de højere klasser. Så der er altså også mange friske elever.

Så min konklusion må være, at selv om vi i dag af måske meteorologiske årsager, eller al hukommelsessvigt ikke helt kan præstere daglig snedriveforcering i træsko i samme format som tidligere, så er nutidens ungdom bestemt ikke pylrede dovne eller slappe.

Torben Pihl

Kend din mad!

Uha, nu melder trætheden sig

Selvtillid

Når man ønsker noget og ikke får sit ønske opfyldt, når der eksisterer et behov, og dette behov ikke tilfredsstilles, opstår der en vis rastløshed og spænding. Man søger noget, som kan genoprette den manglende balance.

Hvis man er træt, søger man hvile, hvis der ikke er nogen, der lægger mærke til en, stræber man efter opmærksomhed og anerkendelse, hvis man er overbeskyttet, søger man at skaffe sig uafhængighed. En elev, som har modtaget anerkendelse af sin lærer for en eller anden præstation, behøver ikke yderligere påskønnelser i adskillige timer eller endog dage. Men dog behøver han hele tiden at føle, at han hører til og er en person, man regner med.

Skolen skal ikke se det som sin opgave at spare eleverne for alle frustrationer og spændinger, men lære dem at behandle dem rigtigt. Følelser som frygtssomhed, vrede, afvisning kan generalisere, f.eks. til: der er ingen, der virkelig holder af mig – alle er på nakken af mig. Derfor er det vigtigt at vænne eleverne til at koncentrere

sig om problemerne i stedet for om sig selv. Det er overordentlig vigtigt at opbygge selvtillid hos eleverne. Således, at de ikke betragter alle nederlag og frustrationer som anslag mod deres selvsikkerhed, og en sådan selvsikkerhed bygges gradvist op af den ene lille succes efter den anden, og ved, at eleverne har mulighed for at klare de opgaver, de bliver stillet over for.

Det gælder også, at jo klarere og mere veldefinerede mål, man sætter sig, jo mere vedholdende er man, og jo mindre giver man op over for de første vanskeligheder.

Bent

Dette er Janteloven

1. Du skal ikke tro at du er noget.
2. Du skal ikke tro du er lige så meget som os.
3. Du skal ikke tro du er klogere end os.
4. Du skal ikke hilde dig ind at du er bedre end os.
5. Du skal ikke tro du ved mere end os.
6. Du skal ikke tro du er mere end os.
7. Du skal ikke tro at du duer til noget.
8. Du skal ikke le ad os.
9. Du skal ikke tro at nogen bryder sig om dig.
10. Du skal ikke tro du kan lære os noget.

Den positive Jantelov

1. Du skal vide, at vi andre regner med dig.
2. Du må indse, at mindst 4-5 mennesker – dine nærmeste – er helt afhængige af dig.
3. Du skal vide, at vi ved, at der er noget godt og værdifuldt i dig, som vi har brug for.
4. Du skal vide, at du har nogle menneskelige egenskaber, som vi holder af.
5. Du skal vide, at vi andre også kender til at føle sig betydningsløs, værdiløs, ensom og mislykket.
6. Du skal vide, at du hører æsammen med os.
7. Du skal vide, at vi vil gøre meget for dig.
8. Du skal tro, at dit eget liv og vort samfunds beståen er meget afhængig af din indsats.
9. Vi – du og jeg – kan løse problemerne i fællesskab.

Stidsholt og Internettet

Internettet er fremskridt i nogles øjne, og tilbageskridt i andres. Sådant var det også, da de første biler larmende kørte rundt og forskrækkede folk og fæ.

De ansatte på Stidsholt bruger i større eller mindre grad både biler og internet. M.h.t. elevernes adgang til, og brug af internettet, håber vi i nær fremtid at få en politik lagt klar, som tilpasser sig samfundets krav, skolens edb-politik og skolens økonomiske ressourcer på området.

Men et sted er vi med i front. Skolens hjemmeside.

Stidsholt ungdomsskole er naturligvis ligesom alle andre efterskoler afhængig af elevtilgangen. I kraft af at rigtig mange folkeskoler er tilsluttet internettet, (og med fri adgang for eleverne) ved vi, at mange vil søge oplysninger om deres kommende efterskoleophold her. Vi ved således også, at en af skolens nuværende elever har fundet os gennem internettet, og det selvom hjemmesiden først blev »søsat« midt i maj.

Vi har sat en online bestilling af brochurer og information om skolen på, som alle-

rede nu måske har skaffet elever til de kommende år.

Gamle elever, Stidsholt og internettet.

Af erfaring ved vi, at rigtig mange er interesseret i at vide lidt om, hvad der sker på deres gamle skole, og hvad der sker med deres gamle klassekammerater. Brug derfor vores hjemmeside. Her holder vi alle 350 millioner brugere orienteret, uanset om man bor i Halvrimmen eller i Hong Kong.

Adressen er:
www.stidsholt.dk

Har man gode idéer til forbedringer, eller er i besiddelse af et godt billede fra før krigens tid etc, så send en email til Info@stidsholt.dk.

Under alle omstændigheder, så kig omkring. Tiderne ændrer sig konstant. Måske er der en dag én, der søger kontakt med gamle elever fra en bestemt årgang.

Torben Pihl Webmaster

Min mening om at være ung

At være ung er som at være én stor følelse.

Man tror at man har venner, nogen der er der for én, når man har brug for dem.

Nogen der holder af og bekymrer sig om en.

Man forestiller sig hvordan en rigtig ven er, men det er kun en tanke for inderst inde ved jeg godt at ingen er en rigtig ven.

At være ung er at være ét stort problem.

Man er et problem derhjemme,

man er et problem for lærerne i skolen.

Man er et problem for sin klasse »klassekammerater.«

Hvis man ikke stiller op til alles krav og det er et stort problem for det er der ingen, der kan.

At være ung er som at være hovedperson i en spændingsfilm.

Man ved aldrig, hvor man har sig selv.

Det ene øjeblik kan man være glad og fuld af livsglæde, det andet øjeblik kan man være trist og ked af det. Man kan hade livet eller sig selv på grund af en lille bagatel.

Eller en forkert bemærkning fra en anden person, det kan sårer én enormt meget. Og hvis det sker for tit kan det sårer én så meget at man kan miste livslysten.

Afslutning på stilen:

Jeg har valgt at skrive om stilmenet »Mine bevægelser«, fordi jeg synes, det er godt at skrive om at være ung i 90'erne. Der er nemlig mange voksne, der ikke forstår, hvor svært mange unge har det nu om dage. Og ved at skrive et digt, som jeg har gjort, er det meget lettere at udtrykke alle sine følelser end at tale om dem.

Jeg synes at mange voksne kunne lære meget ved at læse digte som f.eks. mit.

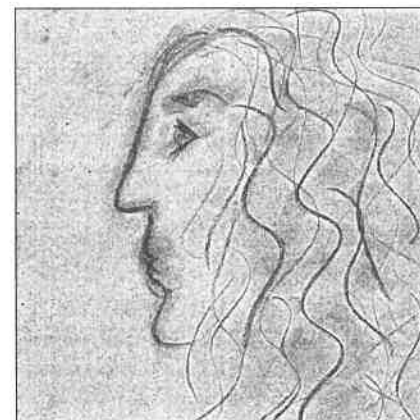
Af Mette Marquardsen

Jeg har valgt at tage dette elevarbejde med fra 8. klasse, der er et udpluk af en stil, som handler om at være ung. Mette fortæller på en god måde, hvad mange unge tænker om at være ung. Og disse tanker har ikke forandret sig ret meget. Det er tit de samme tanker, unge har i dag som for 10-20 måske 30 år siden. Og som Mette skriver »Der er nemlig mange voksne, der ikke forstår, hvor svært mange unge har det...« Det er måske også rigtigt, selvom vi voksne mener, vi forstår. Vi kan jo godt huske, hvordan det var at være ung.

Og mon ikke de fleste har skrevet næsten helt samme digte som Mette, om at være ung?

På trods af, at vi lærere, med alle vores erfaringer, mener vi forstår unge, er det jo nok sjældent, vi kan overbevise dem om, at vi forstår det, de mener, vi ikke forstår.

Belinda Bodilsen

Motivationens betydning

Det har jo længe været almindeligt anerkendt, at motivationen har stor betydning for elevernes udvikling og for den effektive indlæring. I jo højere grad de finder det naturligt og rimeligt, måske ligefrem lyst til at beskæftige sig med skolarbejde, jo større bliver udbyttet. Tilvalgsprincipper understreger værdien af den motivation, der fremkommer, når vi bevidst gør børnenes motiver, forudsætninger og interesser til det centrale, således, at de selv i så vid udstrækning som muligt vælger beskæftigelse, stof, form og får lejlighed til at engagere sig et åbent, accepterende skoleliv.

Det kan altså ikke primært være sådan, at vi skal søge at motivere for et stof, vi mener er nødvendigt, og som er fastlagt engang for alle. Skolen skulle gerne gøre sit til, at vi kom videre, at vort demokrati var i stadig udvikling, og at eleverne derfor fik mulighed for at tage udgangspunkt i stof og problemstillinger, som er aktuelle for dem.

Vi skal således ikke blot motivere for vores synspunkter, vor verden, det kan vel

udtrykkes således, at vi ikke skal manipulere med vore elever, men give dem hjælp til selvhjælp.

Vi må gå den vanskelige balancegang, som et ansvarligt liv er, vi må være aktive deltagere i det fælles liv, først og fremmest gennem de rammer, det klima, vi voksne er afgørende for, med det udtrykkelige og eneste formål: at give de unge mulighed for at finde tryghed, mærke kærlighed, omsorg, opleve at der er brug for dem, at deres indsats er påkrævet, for at skolelivet kan fungere, så de kan bruge sig selv, deres intelligens, deres fantasi, deres følelser, både alene og sammen med de andre.

Vi kan altså kun imødekomme de unges behov, hvis vi vil gå ind i et slagsmål med os selv, men også af og til med de unge, med myndighederne, og med dem for, for hvem de unge først og fremmest er forretning. Kun derigennem kan vi være med til at sikre de unges ret til at bestemme for sig selv og over sig selv.

Bent

Alle værelser var besat.

Sket i året 1997-98

Under denne overskrift plejer vi fra skolens side at skrive om ting, der er sket på skolen det sidste år, både hygningsmæssig og personalemæssig.

Andet sted i årsskriftet har formanden et indlæg, og der er et indlæg om årets gang.

Så disse linier skulle gerne beskrive noget, der ikke står de andre steder.

Bygningsmæssig har vi ikke gjort de store spring i år. Der er malet på pibegangene, og ellers er det almindelig vedligeholdelse. Der er ikke lavet nybyggeri eller de store omforandringer i det forløbne år. Dog skal vi snart, og dermed mener jeg, meget hurtigt til at tænke på, hvad vi vil med træsløjld og metalsløjld, da begge dele ikke må benyttes i følge arbejdstilsynet (blandt andet manglende udsugning). Så enten en stor investering i det gamle, eller en lidt større investering i nybyggeri, men det er alt sammen noget, bestyrelsen skal tage

stilling til. Det har jo meget at gøre med i hvilken retning, man synes skolen skal køre.

På personalesiden er der heldigvis ikke sket de store forandringer. Jeanette er vendt tilbage efter endt barselsorlov. Pavia, som var barselsvikar og praktikant fra Lærerskolen i Ollerup, er vendt tilbage til skolen for at gøre sin uddannelse færdig.

Gerda, der i mange år har hjulpet i køkkenet, er stoppet på grund af alder, vi har dog hørt, at hun ikke keder sig af den grund. Som sædvanlig havde vi igen i sommer ca. 40 damer, der dansede mavedans i hele uge 27 i 10 timer om dagen. Deres kondi fejlede ikke noget efter den uge, der afsluttede med opvisning i Sæby. De kommer også næste år og afslutter igen i Sæby. Det er et besøg værd.

Bent

Skoleåret 1997-98

Et skoleår starter altid før, eleverne ankommer. I år startede lærerne en uge før eleverne. Ugen blev brugt til mange gøremål, dels en sidste planlægning af det kommende skoleår, dels en masse praktiske ting, nogle eksempler: timeplan, antal elever på de enkelte fag, tjenestetidsaftaler, ferieplan, den første uge (introuge) o.s.v.

Søndag d. 10. august startede 96 unge mennesker på et nyt kapitel af deres liv. Nogle havde været her året før og følte sig hjemme med det samme, det fortog sig dog hurtigt, for der var jo kommet 80 nye kammerater, så det var også nyt for »de gamle.« Inden sengetid var den første nervøsitet og generthed forsvunden, og snakken gik livligt. Det var dejligt igen at høre snak og latter rundt omkring på skolen. De første tre dage gik med inddeling i hold, tur til Sæby,

strandtur, tur til Uggerby Å, altså nogle dage, hvor flokken blev rystet godt sammen, og klar til at gå i gang med almindelig skolegang torsdag morgen. 8. - 11. september havde vi aftalt at bytte skole med Nr. Åby på Fyn. Vi har gjort det før, og har altid været tilfreds med det, således også denne gang. Vores elever får en anden form for lejrskole, hvor de dels ser en anden landsdel, dels kommer ud til steder, de ikke har set før. De oplever stemningen på en anden efterskole, de får maden fra et andet køkken. Men uanset, hvor godt de har haft det, er de altid glade for at komme hjem til »deres skole« igen.

Som der nu har været tradition for i mange år, er sidste søndag i september den dag, hvor alle landets efterskoler holder åbent hus. Her på Stidsholt var der sat for-

skellige aktiviteter igang: Tekstil, volley, EDB., fiskeri, judo og sløjde. Vi har mange besøgende den dag, Ca. 300 kom forbi, kikkede ind, blev vist rundt og fik en kop kaffe og en snak om skolen. En hyggelig og rar dag, men også, heldigvis, en travl dag.

I oktober som vel er den første efterårs-måned, den måned, hvor vi går fra sommertid til alm. tid. Det er også den måned, hvor vi har vores årlige motionsuge. Lige som de andre år, er det ugen før efterårsferien.

I år var emnerne, man kunne vælge imellem: Tour de Stidsholt, friluftsliv, en sund sjæl i et sundt legeme, musik og bevægelse, S.U. atletik og PR gruppe.

Det var en uge, der dels gav megen motion, dels fik eleverne til at arbejde sammen på en helt anden måde end til daglig, dels var der en del, der fik afprøvet deres grænser og fandt ud af, at de kunne meget mere, end de selv troede, og da så fredag blev afsluttet med skolernes motionsløb, var det en flok trætte, men alligevel tilfredse elever, der kunne tage på efterårsferie.

November er en måned, hvor vi ud over de almindelige dage har to ting, to vigtige ting på programmet.

Den ene er vores årlige teateruge, som i år var fra 17. - 21. nov. Det er nogle dage, hvor alle er i gang enten som skuespiller, eller laver kostumer/sminke, scene, kulisser, teknik, musik/sang og PR. Det hele slutter så med et par forestillinger, dels for vore naboskoler og dels for forældre, således at forældrene kan tage deres børn med hjem på weekend. Det er en weekend, alle trænger til.

Den anden ting er vores forældrekonsultation, som vi i år havde strakt til to dage 24. nov. og 30. nov. Det er et par dage, som alle vi lærere sætter pris på. Vi får mulighed for at tale med både forældre og elever samtidig. På den måde kan vi fortælle forældrene om, hvordan deres børn opleves af

os både fagligt og socialt, og vi får en tilbagemelding fra forældrene med det samme, og endelig hører eleven, hvad både læreren og forældrene siger.

Julemåneden, december har vi næsten flere unormale dage end normale, og samtidig skulle vi også for første gang have elever op til prøve i engelsk og tysk.

Allerede 1. dec. var der fodboldstævne. 3. dec. skriftlig prøver i engelsk. 5. dec. uddeling af honninghjerter kl. 06.00. 9. dec. klippe, klistre, julehyggeaften. 12. dec. jule-skovtur. 16. dec. hyggeaften. 17. dec. teaterforestilling i Vittrup. 18. dec. julemid-dag. 19. dec. juleferie. Det var en god måned og en god måde at afslutte 1997 på. Januar kan være en mørk og trist måned, men vi har i flere år taget en tur til Norge, og det gør, at denne måned, pludselig fra at være trist og kedelig, bliver en måned, hvor man først glæder sig til det, der skal ske, og derefter taler utroligt meget om, det der er blevet oplevet.

Således også i år. D. 15. jan. tog eleverne afsted til Norge og kom hjem igen d. 22. jan. Ingen brækkede ben eller arme, men blå pletter og øjne. Der var enkelte, der var farvestrålende.

Tiden fra julen til sommerferien er en utrolig travl tid, og vi føler alle, den går meget hurtigt.

Når Norgesturen er overstået, kommer turen til erhvervspraktik i februar ugerne 6 og 7. I år havde vi ca. 309. klasser elever, der valgte at prøve kræfter med det »virkelige liv.«

Vi får hver år en samtale med praktikværterne, medens eleverne er der, og eleverne afleverer en rapport, når de kommer hjem om, hvordan de har oplevet perioden. Denne rapport får praktikværterne en kopi af, og det synes alle er en god ide.

De andre elever, der bliver på skolen har ikke helt normalt skema, disse to uger blev

i år brugt til boglige fag om formiddagen. Om eftermiddagen var der forskellige tilbud, man skulle vælge imellem. Efter vinterferien i uge 8, var der en lille pause, inden det store håndboldstævne d. 4. marts. Det er en dag, hvor det væsentlige selvfølgelig er håndbold, men hvor også samværet med ca. 500 andre unge mennesker, sætter sit præg på dagen.

Projktopgaven er en anden ting, der for vores vedkommende normalt foregår i marts. I år havde vi vedtaget, den skulle starte d. 15. marts og så køre over den følgende uge.

Ugen gik fint, der blev lavet mange gode og spændende opgaver, og det er spændende at høre og se eleverne fremlægge deres opgaver.

Efter påske begynder så optakten til prøverne, men inden havde vi besøg af Ingstrup, der gerne ville overnatte, de var på cykeltur. Det er æltid spændende at få besøg af andre skoler. D. 5. maj var vi så inviteret til Ingstrup til en teaterforestilling, det var godt. Derefter var det ugen med de skriftlige prøver, der skulle afvikles, en

Klokken er mange, og jeg er taget til fange!

lille pause, hvor vi lige fik tid til at afvikle vores private idræts-øve-dag inden den store idrætsdag med vores naboskoler.

Gl. elevdag – elevmødet var i år rykket til 4. søndag i maj. Der kom som sædvanlig mange »gamle« elever, for at se deres gamle skole og møde tidligere kammerater. En god og rar dag, også for os, der er på skolen til daglig. Tak for den.

Nu begynder det virkelig at gå stærkt. Alle opdager, at afslutningen på skoleåret er begyndt at banke på døren.

Først skal dog de mundtlige prøver afholdes, der er den store idrætsdag, der er hyttetur, der er Fårup Sommerland, der er afslutning med festmiddag før endelig store grædedag, når der skal siges farvel og tages afsked.

Den sidste dag er noget helt specielt, hvert år, jeg tror aldrig, vi vænner os til den, heldigvis.

Bent

Til årsskriftet

Jeg er blevet pålagt af de andre fra mit hold at skrive en lille hilsen til årsskriftet, så I kan se, hvad vi gik og lavede på S.U.

Årgangen 87 - 88 var et et meget godt år. Vi havde et godt kammeratskab og et godt sammenhold. Der er sket meget, siden vi gik her. Annekset er blevet fjernet, og her er blevet rygeforbud indendørs. Der var mange sjove oplevelser. Bl.a. en tur til Sverige, hvor vi så et kraftværk og symaskinefabrikken Husqvarna.

På pigegangen var der mange vandkampe og pudekampe. Jeg har ladet mig fortælle, at de nede på drengegangen prøvede at lave et badekar inde i et af bruserummene, men det lykkedes ikke rigtigt, for selv om de lagde håndklæder for døren, kunne vandet kun komme til anklerne, lige meget, hvor meget de forsøgte.

Søren Rasmussen og Per Larsen blev sat til at vaske drengegangen med hver sin tandbørste, fordi de tabte et væddemål til lærer Lars. Der var mange ture til søen ude i skoven, hvor der blev lavet en masse fis og ballade.

Når vi tænker tilbage, synes det næsten utroligt, at vi alle overlevede året på Stidsholt.

Snifning og grænserne for butikstyveri blev afprøvet. Blev man opdaget, og det gjorde man, så var der en meget stor sandsynlighed for bortvisning fra skolen.

Der var også en, der var vild med at sniffe vaskepulver, for han troede, det var hårde stoffer.

Vi havde også en meget god metode til personer, der ikke kunne finde ud af at vaske sig selv og sit tøj. De fik en tur under den kolde bruser, det hjalp.

Når man starter som ny på skolen, var noget af det første, man fik at vide, at man

skulle sidde brandvagt på skift p.g.a. brandfare.

Men alt i alt et godt skoleår. Jeg vil slutte nu, der skal også være plads til at andre kan skrive en lille historie, fra da de gik her.

Med venlig hilsen
Randi Høgh (Hvølback)
87 - 88

En lille hilsen fra de fremmødte 40 års
jubilare til Stidsholt Ungdomsskoles elev-
møde 24. maj 1998 fra årgangen 1957 - 58.

Foråret så sagte kommer, krokus og erantis blomstre, bøgen springer ud, og skoven bliver grøn.

Men når Stidsholt Ungdomsskole indbyder til elevmøde, så ved vi, at det er sommeren, der banker på.

Der faldt et brev ind af brevsprækken med indbydelse til elevmøde d. 24. maj, samt en liste over de gamle elever fra jubilæumsholdene, som skolen har adressen på. Der var også nogle linier, hvor man kunne tilmelde sig til festmiddagen, men det er jo nemmere at bruge telefonen.

Vel ankommen til skolen lidt før kl. 11, begyndte jeg straks at søge efter de andre fra samme årgang, der var da også kommet nogle stykker, »kun 6« ud af et elevhold på 92 så vidt jeg husker.

De 6 var, Karsten Sørensen, Peder Klit, Jørgen Voss, Erik Albæk Jensen, Anders Peter Jensen og undertegnede. Vores gymnastiklærer vinteren 1957-58 Niels Johan Klausen var også mødt op, senere på dagen kom Karl Isak Krogsgaard.

Vi kunne godt kende hinanden, selv en som jeg ikke har set siden, vi forlod skolen for 40 år siden. Men vi må jo konstatere, at vi alle er lidt visne i toppen. Man kunne selvfølgelig også sige det mere poetisk

»sølvstænk i dit gyldne hår«, men så længe det kun er udvendig, at vi visner lidt, kan det lige accepteres.

»Snakken« gik godt under middagen, der var en god stemning i hele spisesalen, vi skulle alle have at vide, hvad de andre havde beskæftiget sig med siden sidst, vi var samlet. Der var også nogle, som havde kontakt med nogle fra årgangen, som ikke var mødt, og kunne fortælle lidt om dem.

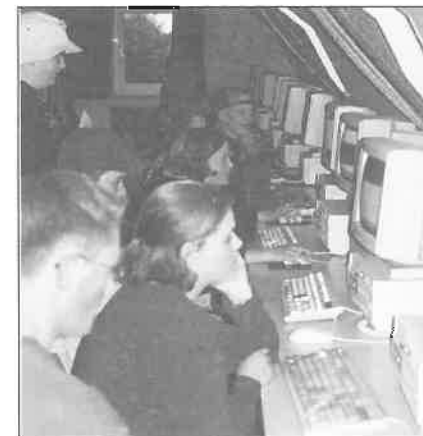
Men hvad med næste jubilæum om 5 år, var det ikke noget at komme og fortælle selv?

Lige efter maden var der en 50 års jubilær, som fortalte om, da han ankom på Stidsholt Ungdomsskole i 1948. Det var jo lige efter krigen. Han fortalte bl. a., at der var koldt på skolen, der var kun et par lokaler, der var opvarmet, og der var kun koldt vand i hanerne, men det er disse tider vi i dag kalder »de gode gamle dage.« Det kunne måske også være, at kulden havde givet lidt mere hjertevarme. Ja, der er sket meget på skolen siden dengang. En enkelt gang løb spildevandet ned af trappen, i stedet for i kloakrørerne. I dag fremtræder skolen som en moderne vedligeholdet og flot skole, klar til de udfordringer, som det 21. århundrede vil bringe.

Håndbold på Stidsholt

Håndbold er et af skolens faste valgfag og er af de fag, der som regel også trækker mange elever. Således har mere end 35 elever valgt faget fra årets start. Lidt falder fra, men på nuværende tidspunkt har jeg 33 elever til håndbold tirsdag fra kl. 14.45-17.30. Hvorfor er faget så populært? Ja, det er et af de gode spørgsmål, men en del af svaret må være den store dækning, der er i medierne, når specielt kvindelandsholdet spiller.

Elevernes forudsætninger er selvfølgelig vidt forskellige, når skoleåret starter, dette giver da også ind i mellem anledning til

Computernørdernes tilholdssted!

Det er midsommer nu, mens jeg skriver, men når årsskriftet kommer, er det ved at være jul, så jeg vil benytte lejligheden til at ønske alle, som læser årsskriftet, en glædelig jul og et lykkebringende nytår, på de fremmødte jubilarens og Klausens vegne.

Med venlig hilsen
Jens E. Søndergaard

lidt kontroverser, men som regel er de dygtige spillere gode til at tage hensyn til begynderen.

Sammen forsøger vi selvfølgelig at lære begynderne håndboldspillet, dette er faktisk ikke så let, da spillet både teknisk og taktisk kræver en del. Vi vedligeholder og udbygger det niveau, som de der allerede kan spille spillet befinder sig på. Dette foregår meget gennem småpil, systemer, forskellige dellsituationer og det færdige spil med rettelse.

Skolen deltager hvert år i en turnering med Ingstrup, Horne, Hørby, Vittrup og

Østvendysse Ungdomsskoler, denne turnering afvikles i løbet af vinteren og giver altid nogle gode kampe.

Stidsholdt Ungdomsskole arrangerer hver år den første onsdag i marts de NORDJYDSKE MESTERSKABER for efterskoler, et stævne som hvert år har deltagelse af ca. 15 skoler, og som gælder som kvalifikation til DM-stævnet, som afvikles i april. De nordjydske mesterskaber er et dejligt stævne at arrangere, det er altid glade elever, som kommer for at vise, hvor meget de kan.

Efter de Nordjydske Mesterskaber i '97 lagde Stidsholdt Ungdomsskole billet ind på at blive arrangør af DM-stævnet, men vi fik den besked, at stævnet var gået til Koldingegnens Idrætsefterskole, og at vi i øvrigt nok også havde en lidt ufordelagtig beliggenhed, der er jo langt til Nordjylland.

I efteråret '97 blev skolen imidlertid ringet op, fordi Kolding var sprunget fra, så man nu manglede en skole til at stå for DM-stævnet, vi sagde naturligvis ja tak lige på stedet. Skolen havde som arrangør 2 hold med ved stævnet pr. automatik, men dette år var vores niveau desværre ikke så højt, sagt på godt dansk, skulle vi have stillet med vores normale hold, havde vi fået alvorlige smæk. I stedet bestemte jeg, at nr. 2 fra de Nordjydske Mesterskaber overtog vores pladser.

Vi endte så alligevel med at have nogle drenge til at spille på et sammensat hold af spillere fra Horne, Ingstrup og Stidsholt, da Hanherred desværre ikke kunne deltage pågældende weekend, selvom de var blevet nr. 2 i drengerækken. Vi havde et utroligt godt stævne, alle var positive – så lad os nu se, om ikke vi kan få DM til Stidsholt en anden gang.

Vindere i både drenge og pigerækken blev i øvrigt Oures Idrætsefterskole.

Håndbolden 1998

Vi har i år taget et nyt initiativ, som jeg som håndboldlærer forventer mig meget af, både til dette skoleår, men også med

hensyn til vores elevrekruttering fremover.

Vi har indledt et samarbejde med den lokale håndboldklub i LSU Sæby. For dem, som ikke kender dette navn, kan jeg sige, at det står for en sammenslutning af Lyngsø, Sæby og Understed, hvor jo specielt navnet Lyngsø BK er kendt af mange håndboldinteresserede. Landsholdsspillere som Conni Pedersen (Nepper), Tine Mortensen, Lise Lotte Lauridsen og specielt Bente Thomsen er uløseligt forbundet med klubben.

Vore piger kan komme til træning på klubbens elite-ungdomshold forudsat selvfølgelig de er gode nok, op til 3 gange om ugen og spille kamp på holdet i weekenden, derudover har klubben et juniorhold, som næsten udelukkende består af spillere fra Stidsholt, for drengenes vedkommene træner de med klubbens herrer 1 gang om ugen og med klubbens juniorer 1 gang, så spiller de kamp på klubbens juniorhold og på serie 2 holdet.

Kort sagt har faget fået et enormt lift, som meget gerne skulle fortsætte fremover. Så kender du kære læser en kommende efterskoleelev, som gerne vil noget med sin håndbold, så vil Stidsholt i årene fremover være stedet.

Mere kan i øvrigt læses på skolens hjemmeside www.stidsholdt.dk.

Michael

Hvudd mon de roder efter?

Meddelelser 1999

Elevmødet, afholdes søndag d. 16. maj kl. 14.00. Reserver venligst dagen i god tid og kom til Stidsholt. Der er mere festligt, når vi er mange. Se avisernes annoncer i god tid. I er velkommen til at tage jeres forældre eller ægtefæller og børn med.

Jubilæumsholdene:

Elever fra 1993-94	5 år	
Elever fra 1988-89	10 år	
Elever fra 1983-84	15 år	
Elever fra 1978-79	20 år	
Elever fra 1973-74	25 år	
Elever fra 1968-69	30 år	
Elever fra vinteren 1963 - 64 og sommeren 1964		35 år
Elever fra vinteren 1958 - 59 og sommeren 1959		40 år
Elever fra vinteren 1953 - 54 og sommeren 1954		45 år
Elever fra vinteren 1948 - 49 og sommeren 1949		50 år
Elever fra vinteren 1943 - 44 og sommeren 1944		55 år
Elever fra vinteren 1938 - 39 og sommeren 1939		60 år
Elever fra vinteren 1933 - 34 og sommeren 1934		65 år

Indbydes på elevmødedagen med eller uden ægtefælle til jubilæumssammenkomst med middag kl. 11. Send et kort, med tilmelding en uge før, til os. Prøv at finde frem til gamle kammeraters adresser og gør opmærksom på festen.

Adresseændringer:

Bedsendt til kasserer Orla Jensen, Aalborgvej 229, 9300 Sæby. Tlf. 98 46 83 40.

Elevforeningens bestyrelse:

Anette Christensen, Herningvej 9, Ø. fdm., tlf. 98 15 81 04
 Orla Jensen, Aalborgvej 229, 9300 Sæby. kass., tlf. 98 46 83 40
 Henrik Christiansen, Nørrehallvej 2, 9330 Dronninglund tlf. 98 86 12 65
 Kirsten Kristensen, Østikystvejen 159, 9300 Sæby, tlf. 98 46 93 39
 Henrik Østergaard, Søndergade 20a, 9320 Hjørring, tlf. 98 28 19 39

Skolens bestyrelse:

Ejnar Frendrup, Vestergade 46, 9400 Nr. Sundby, fdm., tlf. 98 17 02 31
 Verner Andersen, Skolebakken 1, 9870 Sindal, næstfdm., tlf. 98 47 30 36
 Niels Rafn Højen, Husetorpevej 6, Hune, 9492 Blokhus, tlf. 98 24 98 16
 Knud Andersen, H.C. Andersensvej 5, 9000 Aalborg, tlf. 98 12 14 43
 Eva Larsen, Ledvogtervej 6, Ørsø, 9330 Dronninglund, tlf. 98 84 30 01
 Carsten Vittrup, Halvorsmindevej 150, 9800 Hjørring, tlf. 98 92 39 69
 Anette Christensen, Herningvej 79, 9220 Aalborg Ø., tlf. 98 15 81 04
 (elevforeningens formand)

Telefonnumre:

Skolens telefon 98 46 80 33 – Skolens fax. 98 46 84 33
 Skolens internet www.stidsholdt.dk – Elevtelefon (kort) 98 46 80 11
 Elevtelefon (piger) 98 46 80 72 – Elevtelefon (drenge) 98 46 84 73
 Grete og Bent Østergaard 98 46 81 98 – Grete og Jeppe Burkall 98 46 73 52
 (adr. Sælsbækvej 96, 9300 Sæby)

Elever 1997/98

Abdillahi Abdi Abdulle	Hostrups Have 23	9000 Aalborg
Heine Stokholm Andersen	Hjørringvej 243B, Thorshøj	9750 Ø.vrå
Kurt E. Stokholm Andersen	Hjørringvej 243B, Thorshøj	9750 Ø.vrå
Ole Andersen	Villavej 26	9240 Nibe
Pia Pernille Andersen	Volstrupvej 63	9300 Sæby
Stefan H.F. Andersen	Skelagervej 237	9000 Aalborg
Tina Stokholm Andersen	Hjørringvej 243B, Thorshøj	9750 Ø.vrå
Dennis Bang Nørgaard	Jens Thisevej 66	9700 Br.slev
Charlotte Christen	Ingstrupvej 16H, V. Hjemmitslev	9700 Br.slev
Dide Christensen	Knudsgade 55	9700 Br.slev
Heide Louise Christensen	Aalborgvej 615, Fl.skjold	9330 Dr.lund
Poul Christensen	Erantisvej 13, Ø.Bjerregrav	8900 Randers
Tea Dahl Christensen	Hedehusvej 8, Fløe	9530 Støvring
Anne Sloth Dahl	Østerled 5	9370 Hals
Søren Jerup Drachmann	Vendiavej 40 I, tv.	9800 Hjørring
Majbritt Egdal	Jerrigsvej 52	6710 Esbjerg V.
Bolette Egde	Punkthusvej BNR 0117	3921 Narsaq
Jens Bo Eskesen	Gryelvej 26 A, Serritslev	9700 Br.slev
Rasmus H. Gerhardt	Kvisten 26	9260 Gistrup
Anders Grunnet	Blomsterskrænten 10	9400 Nr. Sundby
Anika Fristrup Hansen	Stationsmestervej 42 St. th.	9200 Aalborg SV
Annette Hansen	Øster Thorupvej 5	9320 Hjørring
Charlotte Cirva Hansen	Odshøjvej 62, 2. tv.	8800 Voborg
Christina I. Hansen	Ringvejen 27	9850 Hirtshals
Johanne Elise Hansen	Jernbanegade 11, st. th.	9850 Hirtshals
Lina Maria L. Hansen	Bornholmsgade 70, 3. th.	9000 Aalborg
Brian Hjelm	Sophie Hedvigsvej 12	9370 Hals
Carina Maria Holm	Gertrud Rasks Vej 72	9210 Aalborg SØ
Janni Houmann	Aspevej 8	9990 Skagen
Michelle K. Houmann	Stenbakkevej 55	9900 Fr.havn
Ida Sara Isaksen	Frederik D IX Vej BNR 0878	3921 Narsaq
Anja Bach Jensen	Amdrupvej 16	9700 Br.slev
Bianca Bandholm Jensen	Granvænget 7	9850 Hirtshals
Frank F.K. Jensen	Tulipanvej 7A	9760 Vrå
John Agerholm Jensen	Frederikshavnsvej 310	9800 Hjørring
Maria Jensen	Dallvej 24	9230 Svenstrup J.
Rikke Jenner Jensen	Vestvej 12	9310 Vodskov
Sune Holst Jensen	Margretheparken 23, st. tv.	9850 Hirtshals
Naja H.K. Klemmensen	Vitus Berings Vej 38	9900 Fr.havn
Bo Knudsen	Vestergade 11 B. I. th.	9574 Bælum
Tanja Kristensen	Tværgade 6	9330 Dr.lund
Simon Stefan Kyed	Godtgemt 4	9200 Aalborg SV.
Dorte Risgaard Larsen	Fyrkildvej 13, 1. th.	9220 Aalborg Ø.
Mathilde Løvenholdt Larsen	Hassersvej 179, 1. th.	9000 Aalborg
Claus Laursen	Ildvedvej 52, Ildved	7300 Jelling
Christian Andersen Louwen	Bygaden 4, Nørhøne	9430 Vadum
Thomas T. Bakker Nielsen	Volbjerg 18, Gravlev	9520 Skørping
Gry B. Høgh Mikkelsen	Hostrupsvej 21	8870 Langå

Mads Mitchell	Grundtvigsvej 27C	9800 Hjørring
René Møhlholm	Plantagen 6	9530 Støvring
Rasmus Pedersen Møller	Strand Alle 6	9400 Nr.sundby
Dorthe Sabrina Nielsen	Ananasvej 46	9000 Aalborg
Jesper Nielsen	Bøgehaven 3 I.	8370 Hadsten
Kim Nielsen	Eugbjergvej 2, Horne	9850 Hirtshals
Søren Møller Nielsen	Nørregade 13, Thorsager	8410 Rønde
Michael S. S. Olsen	Bjergvej 2, Tornby	9850 Hirtshals
Flemming Pedersen	Nedre Mosevej 29	9990 Skagen
Jeanette Marie Pedersen	Store Tingbakke 202	9310 Vodskov
Lasse Als Pedersen	Rughaven 25, 1. tv.	9000 Aalborg
Rasmus Egebak Pedersen	Voldshøjvej 2, Hundeleve	9480 Løkken
Tanja Rebekka Pedersen	Sdr. Saltumvej 32, st.	9493 Saltum
Ludvig Ole Enok Petersen	c/o Box 780, Tuapannguit 11	3900 Nuuk
Mariann Elinborg Petersen	Gårstrupvej 42	9800 Hjørring
Alex Poulsen	Lærkevænget 28	9850 Hirtshals
Ane Marie B. J. J. Poulsen	Frederik D IX Vej BNR 0880	3921 Narsaq
Henrik Gorm Poulsen	Lærkevænget 53	9850 Hirtshals
Victor Rewuche	Blokvej 18, I.-26	9800 Hjørring
Nikolaj Rosing	Tuapannguit 11, -5505	3900 Nuuk
Sjurdur Rubeksen	Hovevej 5, Tornby	9850 Hirtshals
Birgitte Rump	Møllevang 9	9990 Skagen
Benjamin Mikkelsen Schou	Vigen 6	9900 Fr.havn
Camilla Juul Skov	Stationsvej 57, st. tv.	9400 Nr.sundby
Pernille Skov	Skansebakken 17, Horne	9850 Hirtshals
Annika Asp Sørensen	Springbakken 49	9230 Svenstrup J.
Henrik Otte Sørensen	Skjoldsgade 9	9700 Brønderslev
Lene Sørensen	Lindholm Søpark 10, st. tv.	9400 Nørresundby
Peter Villum Sørensen	Hornbækvej 52	9270 Klarup
Thomas Tabro Sørensen	Kærsangervej 4	9352 Dybvad
Nuka Timotheussen	Kangatsiaq BNR 0500	3955 Kangatsiaq
Louise Thomsen	Flamstedvej 248	9260 Gistrup
Mette Thomsen	Finnsvej 60, st. tv.	9900 Fr.havn
Eva Cecilia B. Thorsen	Edvard Niemannsvej 11	9000 Aalborg
Kenneth S. Vestergaard	Ingstrupvej 79, V.Hjemmitslev	9700 Brønderslev
Michael Walsted	Nørrebrogade 155, 1. th.	2200 København N.
Ida Qvist Østergaard	Kirkevej 1	9700 Brønderslev

REGNSKAB

FOR ÅRET 1. MAJ 1997 – 30. APRIL 1998

INDTÆGTER:

Beholdninger pr. 1. maj 1997	
Kontant	0,00
Sparekassen	
	1017,98
Renter	<u>16,99</u>
Indtægter i alt	1.034,97

UDGIFTER:

Gaver m.m.	475,00
Lån	<u>67,50</u>
Udgifter i alt	542,50
Beholdninger pr. 30. april 1997	<u>492,47</u>
Balance	1.034,97

BEHOLDNINGER PR. 30. APRIL 1998:

Kontant	257,50
Sparekassen	<u>234,97</u>
Ialt	492,47

Ovenstående regnskab er revideret, kassebilag samt beholdning fundet til stede, og der er ingen anledning til bemærkninger.

Lyngså, den 22. maj 1998

Gerda Osterland Rasmussen

AT